

SKLEP SODIŠČA ZA USLUŽBENCE
(tretji senat)
z dne 30. oktobra 2008

Združeni zadevi F-48/08 in F-48/08 AJ

Antonio Ortega Serrano
proti
Komisiji Evropskih skupnosti

„Javni uslužbenci – Očitna nedopustnost – Neobstoj možnosti, da bi tožečo strank zastopal odvetnik, ki ni tretja oseba – Pravna pomoč – Predlog za intervencijo“

Celotno besedilo v jeziku postopka (španščina) II-A-1 - 1835

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 236 ES in člena 152 AE, in predlog, vložen na podlagi člena 95 Poslovnika, s katerima A. Ortega Serrano primarno zahteva razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije EPSO/AD/26/05 z dne 10. maja 2007 o nevpisu njegovega imena na rezervni seznam navedenega natečaja in poleg tega odobritev pravne pomoči.

Odločitev: Tožba se zavrže kot očitno nedopustna. Podredni predlog tožeče stranke, naj se ji dovoli dopolnitev tožbe, se zavrne. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov. O predlogu za intervencijo v podporo predlogom tožeče stranke v postopku v glavni stvari, ki ga je vložil Evropski nadzornik za varstvo podatkov, ni treba odločiti. Evropski nadzornik za varstvo podatkov nosi svoje stroške v zvezi s predlogom za intervencijo. Vloga za pravno pomoč v zadevi F-48/08 AJ, Ortega Serrano proti Komisiji, se zavrne.

Povzetek

1. Postopek – Dopustnost tožbe – Vložitev ugovora nedopustnosti – Svoboda sodišča, da sprejme sklep na podlagi člena 76 Poslovnika Sodišča za uslužbence (Poslovník Sodišča za uslužbence, člena 76 in 78)

2. Postopek – Vloga, s katero se postopek začne – Zahteve obličnosti – Tožba, vložena brez pomoči odvetnika (Statut Sodišča, člen 19, tretji odstavek; Poslovník Sodišča za uslužbence, člen 34(1))

1. Tudi če je tožena stranka vložila ugovor nedopustnosti z ločeno vlogo na podlagi člena 78 Poslovnika Sodišča za uslužbence, tožeča stranka pa stališča o navedenem ugovoru, ima Sodišče za uslužbence, če se mu zdi nedopustnost tožbe očitna, pravico sprejeti sklep na podlagi člena 76 navedenega poslovnika.

(Glej točko 23.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 6. marec 2008, R bis proti Komisiji, F-105/07, ZOdl. JU, str. I-A-1-79 in II-A-1-401.

2. Iz člena 19, tretji odstavek, Statuta Sodišča in zlasti iz izraza „zastopati“ izhaja, da mora „stranko“ v smislu tega člena pri vložitvi tožbe pri Sodišču za uslužbence zastopati tretja oseba, ki mora biti vpisana v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

Ker niti v Statutu Sodišča niti v Poslovniku Sodišča za uslužbence ni določeno nobeno odstopanje ali izjema od te obveznosti, vložitev tožbe, ki jo tožeča stranka podpiše sama, čeprav je odvetnik, ki lahko nastopa pred nacionalnim sodiščem, ne more zadostovati za vložitev tožbe. Ta zahteva je v skladu z naravo vloge, ki jo ima odvetnik in po kateri velja za sodelavca pravosodja, ki je poklican, da popolnoma nepristransko in v višjem interesu varstva prava daje stranki

potrebno pravno pomoč. Ta narava ustreza pravnim izročilom, ki so skupna državam članicam, in ima, kot izhaja prav iz člena 19 Statuta Sodišča, svoje mesto tudi v pravnem redu Skupnosti. Vendar odvetnik, ki je hkrati stranka, ki jo zastopa, zaradi osebne povezave z obravnavano zadevo lahko ne bi bil sposoben najbolj ustrezno izpolniti te bistvene vloge sodelavca pravosodja.

Obveznost zastopanja po tretji osebi pred sodišči pravnega reda Skupnosti zadevni stranki ne odvzema sredstev obrambe in torej ne krši pravice do obrambe. Poleg tega navedena obveznost strankam omogoča enake pogoje obrambe, ne glede na njihov poklicni status, in torej ne krši načela enakosti.

(Glej točke od 31 do 36.)

Napotitev na:

Sodišče: 5. december 1996, Lopes proti Sodišču, C-174/96 P, Recueil, str. I-6401, točke 8 in od 10 do 12;

Sodišče prve stopnje: 8. december 1999, Euro-Lex proti UUNT (EU-LEX), T-79/99, Recueil, str. II-3555, točka 28; 13. januar 2005, Sulvida proti Komisiji, T-184/04, ZOdl., str. II-85, točki 8 in 9.